

A BORÓKA KUPA NÉPSZERŰSÉGE MÁR KÜLFÖLDÖN IS ELISMERT

Az idei novemberi versennyel a HSE és a KAL közös rendezésében ötödik évadát zárta a Boróka Kupa.

A hogy az évek múltak úgy lett megbízhatóan állandó, sőt növekvő, rajongó gárdája ennek a versenynek, annak ellenére, hogy nem rangsoroló és a szezon elején/ végén sokszor rossz időjárási viszonyok között zajlik. Ennek titka abban rejlik, hogy itt a szerintem legfontosabb szempontok dominálnak, melyből sok más verseny rendezősége is tanulhatna: a térkép, a pályák és a terep mindig elsőrangúak. Mivel nekem ez a három a fő ok, amiért tájfutok, rendszerint benevezek. Idén, azonban, vittem magammal egy minibusznyi külföldit is, akiknek szintén tetszett a buli. Ennek a sztorija a következő: egy régi angol tájfutó barátnőm újabb tájfutó versenyekre szervez társasutakat és megkért, hogy segítsék a 2011-es Mesterek Világbajnokságára tervezett csoportjával kapcsolatos tennivalókban. Hát így lettem beszerelve, hogy életem eddigi különféle elfoglaltságai (adminisztrátor, családanya, titkárnő, bérelszámoló, pedagógus, sportfejlesztő, edző stb.) után, most mint idegenforgalmi szervező is tevékenykedhessek. A jövő évi út ízelítője lett így a Boróka Kupa. Hiába magyaráztam nekik, hogy a terep az igazán más, mint jövőre lesz, az általam beharangozott boróka dzsungel felkeltette érdeklődésüket.

Péntek este érkeztünk a kiskörsí Imperiál Hotelba, ahol kényelmes kétágyas szobákban lettünk elszállásolva. Még aznap este mindenki kipróbálta a termál fürdőt, amiből nehéz volt kihúzni őket. A nap végül is egy izletes

és kiadós vacsorával végződött a Kurta Csárdában, ahol egy meglepetésszerű 30%-os kedvezménytényleg elbűvölt mindenkit.

Másnap mindenki izgatottan várta a rajtidejét, bár azok, akik kinyomtatták a térképrészletet az Internetről, kezdték megérezni, hogy mi vár rájuk. A csoport úgy nemzetiségileg, mint korosztályokban vegyes volt. Volt köztünk brit, ír, svéd és magyar is. Az ifjúságot egy 4 főnyi baráti kör képviselte, akik Svédországból érkeztek, mivel ők ott élnek és dolgoznak. Egyikük, Nick Barrable, a brit CompassSport magazine főszerkesztője volt, és akik ott voltak a Borókan látták, amikor vasárnap kirakta a lap egy pár régebbi példányát ízelítőül. John, a barátja és az ő barátnője, Sarah-Jane britek, míg John barátnője, Elisabeth, svéd. A csoport többi tagja az idősebb korosztályt képviselte: N50 és N/F60 között.

Megérkezett a brit CompassSport

Carol Edwards harmadik N50-ben

Az első versenynap estéjén vizsztatértünk a Kurta Kocsmába, ahol részletes boncolás alá vetettük mindenki pályáját és az általános vélemény az volt, hogy a boróka nagyon nehéz, de igazán technikás és így élvezetes pályákat tett lehetővé. A legfőbb probléma abból állt, hogy a másnapi 10 ezres térképektől már mindenki előre félt, hiszen a 7500-ast is alig tudták olvasni. Én azzal vigasztaltam őket, hogy valószínűleg a vasárnapi pályák könnyebbek lesznek, azért használják a 10 ezres térképet.

Ezzel szybillai jóslási készséget mutattam, mert a vasárnapi pályák tényleg kevesebbet tartózkodtak a boróka legsűrűbb dzsungeljében, bár a pályák zöme most sem volt túl könnyű. Ezt a csoportunk ír hölgye bizonyította leginkább, mivel majdnem 2 és fél órát élvezte a boróka gyönyörűségeit. Ugyanakkor nagy mosollyal arcán futott be, közelve, hogy jön majd megint a jövőben, hogy jobb eredményt érjen el. Hosszú ideje ellenére boldog volt, mivel nem hagyta, hogy a boróka legyőzze.

Kis csoportunk egy jó pár dobogós helyet gyűjtött össze: Nick Barrable második lett F21-ben, Elisabeth Hovmoller szintén második N21-ben, Carol Edwards harmadik N50-ben, míg jómagam második N60-ban. Mivel a négy svédországi fiataalt kivéve a többiek hétfőig maradtak, vasárnap este az akasztói Halascsárda különlegeséit kóstoltgattuk, talán még nagyobb meglepedésre, mint az előző két napon.

Útban hazafelé mindenki komolyan elégedett volt a hétvégéjével. Talán az egyetlen kritikus megjegyzés az N60-as pályát illette, amivel én is egyetérték, de ez nem igazán rontotta el azt a pozitív összehatást, amit a verseny, a magyar tájfutók barátságos hozzáállása, a hotel, a termálvíz, a sok-sok finom enni és innivaló keltett bennünk. Kivétel nélkül örömmel néznek a Mesterek VB-je elé, és azok, akik még nem döntötték el, hogy jönnek-e vagy

Esti társalgás

nem jövő nyáron, a Boróka Kupa után közelebb állnak egy pozitív döntéshez, mint előtte.

Az eredményeket nézve, látom, hogy idén az én kis csoportomon kívül voltak más külföldiek is, köztük olyanok, akiknek a neve nem ismerős. Ez a verseny olyan

nívós terepeken, olyan jó térképekkel és pályákkal fut minden évben, hogy érdemes költeni a külföldi hirdetésekre, szerintem. Az idei mezőny a 350 fővel eddig a legnépesebb volt. Ez, szerintem, még bőven fejleszthető.

Grant Júlia

Szezonzító: Boróka Kupa 2011. 02. 26-27.

www.astrois.hu/boroka-tavasz